

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobkyně: T. T. T.**, nar. „X“, státní příslušnost Vietnam, zastoupené Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem v Brně, Příkop č. p. 8, PSČ 602 00, proti **žalovanému: M i n i s t e r s t v o v n i t r a**, se sídlem v Praze 7, ul. Nad Štolou č. p. 3, PSČ 170 34, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Řízení se **z a s t a v u j e**.
- II. V řízení o žalobě a kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 6. 2017, č. j. 15 A 130/2017 – 30, žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši **12.342,-Kč** do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce podala k Městskému soudu v Praze včasnou žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného Ministerstva vnitra ve smyslu ust. § 72 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který ji usnesením ze dne 21. 4. 2017 postoupil zdejšímu soudu, jakožto místně příslušnému soudu. Předmětnou žalobou se žalobkyně domáhala, aby soud rozsudkem vyslovil, že žalovaný je povinen vydat rozhodnutí ve věci její žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky, kterou podala dne 5. 2. 2016 na Zastupitelském úřadu v Hanoi, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku soudu. Současně se žalobkyně domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost uhradit jí náhradu nákladů za uskutečněné soudní řízení.

Podáním ze dne 29. 5. 2017, které soud obdržel tentýž den, ovšem žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce vzala výslovně předmětnou žalobu zpět s odůvodněním, že po podání předmětné žaloby žalovaný rozhodl o udělení povolení k dlouhodobému pobytu žalobkyně na území České republiky, čímž odpadla nepřipustná nečinnost žalovaného, neboť ten o žádosti žalobkyně nerozhodl v zákonné lhůtě. Zároveň právní zástupce žalobkyně opětovně vznesl požadavek, aby soud uložil žalovanému povinnost uhradit žalobkyni náklady za předmětné soudní řízení.

Protože projev vůle žalobkyně, jímž došlo ke zpětvzetí předmětné žaloby, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím žalobkyně zamýšlela ukončení dotyčného soudního řízení jeho zastavením, soud v souladu s ust. § 47 písm. a) s. ř. s. ve výroku ad I. usnesení řízení o předmětné žalobě zastavil.

Výrok ad II. usnesení o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 větu druhou s. ř. s. ve spojení s ust. § 110 odst. 3 s. ř. s. Podle ust. § 60 odst. 3 větu druhou s. ř. s. má navrhovatel (žalobce) proti odpůrci (žalovanému) právo na náhradu nákladů řízení, vzal-li navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce, přičemž pokud krajský soud, a podle ust. § 110 odst. 3 s. ř. s. platí, že pokud krajský soud rozhodnuje ve věci poté, co jeho předchozí rozhodnutí bylo zrušeno, tak rozhodne o nákladech řízení vzniklých i před Nejvyšším správním soudem. Tato situace v předmětné věci přitom nastala, neboť v prvotním usnesení o zastavení řízení ze dne 12. 6. 2017 krajský soud zjevně neprávne za žalovaného označil Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, se sídlem v Praze 4, ačkoliv jím měl o být Ministerstvo vnitra, se sídlem v Praze 7, v důsledku čehož Nejvyšší správní soud ke kasační stížnosti soudem původně nesprávně označeného žalovaného dané usnesení legitimně zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení, aby v rozhodnutí o zastavení řízení již správně označil žalovaného. Tak se také v předmětné věci stalo, jak vyplývá ze záhlaví předmětného usnesení. K samotným nákladům řízení pak soud uvádí, že v daném případě je s ohledem na vyjádření právního zástupce žalobkyně, které je obsaženo v jeho podání ze dne 29. 5. 2017 a které bylo soudem již citováno výše, naprosto zřejmé, že žalobkyně vzala podanou žalobu zpět právě z důvodu pozdějšího chování žalovaného Ministerstva vnitra, neboť žalovaný učinil to, čeho se žalobkyně dosud bezvysledně domáhala, takže předmětné soudní řízení se tím stalo již zbytečným. S přihlédnutím k této skutečnosti má soud za to, že nastala situace předvídaná ust. § 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s., v důsledku čehož žalobkyni vzniklo právo na přiznání náhrady nákladů řízení. Z tohoto důvodu soud ve výroku ad II. usnesení uložil žalovanému Ministerstvu vnitra povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v celkové výši 12.342,-Kč, kterou představuje částka 9.300,- Kč za tři úkony právní služby Mgr. Marka Sedláka po 3.100,-Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění po 1. 1. 2013 [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d), zpětvzetí žaloby - § 11 odst. 1 písm. d)]; dále částka 900,- za tři s tím související režijní paušály po 300,-Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. ve znění po 1. 9. 2006 a částka 2.142,-Kč odpovídající 21% DPH, kterou byl advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z odměny za zastupování a náhrad, jež byly vyjmenovány. Žádné další náklady žalobkyni nevznikly, a to včetně řízení před Nejvyšším správním soudem o kasační stížnosti vůči prvotnímu usnesení o zastavení řízení, neboť žalobkyně v tomto stádiu řízení neučinila žádný úkon.

Jelikož žalobkyně nadále dosud neuhradila soudní poplatek za předmětnou žalobu, tak soud nerozhodoval o případném vrácení části soudního poplatku žalobkyni a ani žalovanému neukládal uhradit žalobkyni částku, která by odpovídala nevrácené části soudního poplatku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 28. listopadu 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
G. Z.